МАКЕДОНО-ОДРИНСКИ СВИДЕТЕЛСТВА

Том I ✣ Дел III

Регистър на участниците в освободителните борби в Македония, Тракия и Добруджа, получили българска народна пенсия през 1943 г.

№ 1034

Гоце Стойков Карчев (70 г.)
род. от Кукуш
жив. в София
27.02.1943 г.

Заслуги: деен и виден член на ВМОРО в града и околията на Кукуш, поради което турските власти го заловили, а съдилищата в Солун го осъдили на 10 г. затвор; не го излежал до край поради направената амнистия за политически затворници.

Семейство: съпруга Мария на 67 г., дъщеря Божия на 25 г., дъщеря Блага на 20 г.

Животописна бележка: „Като гражданин на гр. Кукуш е бил търговец на спиртни питиета и през освободителното движение на М.О.Р.О. от 1900 г. е бил един от особено дейните членове на легалната организация, като помагал и действувал във всеко отношение във връзка с околията, а особено през годините 1906 и 1907 г. След арестуването на ръководното тело е замествал напълно горното във всичката му дейност и тъкмо през тази му дейност през 1907 г. бе арестуван от турската власт, съден от солунския съд и бе осъден на 10 г. строг тъмничен затвор. Излежавайки присъдата в солунския затвор Йедикуле през 1908 г., дойде Хуриета на младотурците и бе освободен заедно с всички политически затворници. След освобождаването пак продължи легалната си дейност до 1912 г. и идването на българската освободителна войска.[28]“

Пенсията е одобрена и отпусната от Министерски съвет.

388К, оп. 4, а.е. 1034.

№ 1035

Георги Талев Ачков (65 г.)
род. от Прилеп
жив. в София
18.03.1943 г.

Заслуги: взел е участие в освободителните борби в Македония; бил е на два пъти осъждан от турските съдилища през 1901 и 1903 г.; първия път

[28] Свидетели са Петър Ив. Балтов, Дино Ст. Балтов и Христо Накев Иванов.

– на 5 г., а втория – път на 15 г., като последния път е изпратен на заточение в Диарбекир, впоследствие е амнистиран.

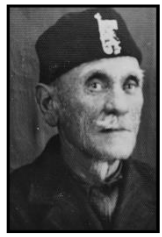
Семейство: съпруга Анастасия на 57 г., шивач.

Животописна бележка: „Посветен през 1898 г. в Македоно-одринската революционна организация. През 1901 г. е осъден от битолския съд на 5 г. затвор, подир е амнистиран. През 1903 г. е осъден повторно от битолския съд на 15 г. и е изпратен на заточение в Диарбекир. Освободен е през 1905 г. чрез дадена обща амнистия. Осъждан е задочно и затварян на неколко пъти по неколко месеца.[29]“

Пенсията е одобрена и отпусната от Министерски съвет.

388К, оп. 4, а.е. 1035.

№ 1036

Георги Иванов Сивеков (73 г.)
род. от с. Долни Порой, Серско
жив. в Горна Джумая
05.02.1943 г.

Заслуги: в началото на 1902 г. е постъпил в четата на Андон Лазов Кьосето и се сражавал с турски аскер и башибозук в Пехчевско, в м. Широки дол; преминал е в четата на Стоян Филипов в Поройско; сражавал се с аскера в Неврокопско и лежал 1 г. в затвора Еди Куле в Солун, без да бъде осъден.

Семейство: съпруга Елена на 61 г., син Емил на 28 г., син Иван на 23 г., син Александър на 21 г., син Борислав на 18 г., снаха Анисия на 27 г., внучка Евелина на 10 месеца.

Животописна бележка: „Роден съм на 15 март 1869 г. в село Долни Порой, Демирхисарско, от родители българи. На М.О. революционна организация станах член през 1896 г. През 1897 г. отидох като бакалин в с. Шугово, Демирхисарско, където бех и пунктов началник. През 1900 г. бех изтезаван от турските войски, за да кажа къде е четата на Алекса. През 1902 г., началото, станах и нелегален, и през същата година постъпих в четата на Андон Лазов Кйосев и се сражавах с турски аскер и башибозук в Пехчевско, в м. Широки дол, Редките дъбе. Преведен бех в четата на

[29] Негови свидетели са войводата Кръсто Гермов, Тодор Попадамов и Недан Дамянов.

Стоян Филипов – поройска чета, и се сражавах с аскера в с. Старошево, Поройско. Сражавах се с аскера и в Неврокопско (същата чета) на Филипов в м. Къздервен. През 1903 г. бидох преведен в четата на Христо Куслев[30] – поройската чета, и се сражавах с аскера в м. Хаджи бейлик, на жп линия. След това се зачислих в четата на Чернопеев и участвувах в сраженията на тая чета с аскер и башибозук в Кочанско (големата чета на Чернопеев). През 1904 г., по амнистията, се завърнах в Долни Порой и през 1906 г. бидох арестуван и лежах 1 г. в затвора Едикуле в Солун, без да бъда осъден. Бех член на организацията до 1912 г. През месец септември 1912 г. излезох пак нелегален и водих чета в Беласица, и имах сражение с аскер под с. Равна, като три дена прекъснахме минаването на влаковете. През 1913 г. заминах доброволец в М.О. опълчение, без да бъда мобилизаран и викан, и постъпих в VIII Костурска дружина. Сражавах се секъде, където ходи четата. При Султантепе бидох пленен от сърбите и се върнах от плен пролетта 1914 г. През Големата война бех войник в 70 пехотен полк. Паднах заложник и се върнах през 1919 г.“

Пенсията е одобрена и отпусната от Министерски съвет.

388К, оп. 4, а.е. 1036.

№ 1037

Георги Николов Стефанов (64 г.)
род. от с. Черешница[31], Костурско
жив. в Битоля
08.03.1943 г.

Заслуги: взел е участие в Илинденското въстание и се е сражавал в четата на Пандо Кляшев[32].

Семейство: съпруга Калиопа, р.1879 г.

Животописна бележка: „Аз съм заклет от Васил Чекаларов на 1901 г. и работих заедно сус неговата чета, също и с Пандо Кляшов. Беше със наска на Чекаларовата рота на централната чета[33] в село Вишини. Убихме много от турските войски; 2. На Бигла сус арнаутите се бихме. 3. На Невеска

[30] Христо Куслев (1877–1943) е български учител и войвода на ВМОРО, роден в Кукуш.
[31] Дн. Поликерасо в Гърция.
[32] *Сведение:* „През време на сръбското робство се е държал отрицателно към сръбската власт. Сега се проявява като добър българин и взема дейно участие в своята родолюбива организация.“
[33] Така е в текста.

удрихме на турската армия и надвихме, който му пленихме и войници турски, и много убити, и 200 пушки плячка зимихме; 4. На Клисура удрихме и му зимахме 7 коне и казаните войнишки; оттам на Псодери, където искахме да бомбардираме казармите, но не сполучихме, и много други места.“

Пенсията е одобрена и отпусната от Министерски съвет.

388К, оп. 4, а.е. 1037.